

Da familieudflugten blev en mirakeldag i Parken

En stemnings-reportage med tydelige noter af New Zealand fra udebaneafsnittet i Parken i søndags

AF TEKST OG FOTO: HENRIK KØHLER
redaktion@midtjyllandsavis.dk

Allerede flere uger før opgøret mellem SIF og FCK 21. september er flere bekendte imponerede over, hvordan det er lykkedes mig at få samlet hele otte familiemedlemmer til superligabold i Parken, når ingen for alvor er til fodbold.

Det, som har talt imod, er at min eneste alvorlige SIF-fan-datter Olivia er bortrejst. Hun er i et halvt års pædagogisk praktik på New Zealand. Og det faktum, at risikoen for en sportslig nedtur i den kamp som vi har udset os, vel ligger på den forkerte side af 95 procent. Hvad taler så for, at projektet lykkes?

Tja, undertegnede beejstring for bold har vel lidt at sige. Min egen familie er »opdraget« til at anskue visse begivenheder som events og som fælles hyggestunder i familiens skød snarere end som – i dette tilfælde – »bare« en fodboldkamp. For år tilbage var vi til pokalfinalen mod Brøndby, og vi var endnu flere på plads, da SIF vandt pokalen over AGF for halvandet år siden. Her havde vi simpelthen på airbnb lejet et lille gæstehus i baghaven til en bolig i Valby.

Min pt. new zealandske datter var efter kampen afsted i Københavns natteliv med venner og fans for at fejre sejren til langt ud på natten. Ved 2-tiden går døren til skuret knirkende op. En rød/hvid klædt datter med kasket og en lettere odeur af øl og sved omkring sig, lyser med mobilen søgende rundt på den sovende flok, mens hun forsøger at finde et sted i lokalet, hvor der er en ledig soveplads. Jovist, - der skal fejres, - ikke fedtspilles, når der er en god anledning til det. Nok om det.

Christiania skal opleves

For tiden har vi en brasiliansk udvekslingsstudent, Analivia fra Sao Paulo, indlogeret. Hun har ganske vist med sin foregående familie allerede set havfruen og Amalienborg og den type seværdigheder, men hallo ...

Kan man påstå, at man har været i hovedstaden uden at opleve Christiania og en kamp i Parken? Naturligvis kan man ikke det.

For at få kabalen til at gå op var det

Hele holdet samlet foran Parken. Her er folk fra Amager, Århus, Brasilien og Laven st. Fra v.: Alma, Josefine, Saga, Rose, Fru Glass, Analivia, Marius samt artiklens forfatter.

Spillerne er netop nået ned til os for at modtage den fortjente hyldest. Vi bliver hængende et stykke tid for at suge de sidste frydefulde minutter ud af oplevelsen.

Spåmand på Christiania fortæller dig om fremtiden 2 - 3 måneder frem. Prisen er blot kr. 49,98. Det lyder umiddelbart som et tilbud.

nu blot at lufte ideen for Amagerfamilien og minde om vores sidste pokaloplevelse, så lå den weekendudflugt ellers lige til højrebænet for nu at blive i jargonen.

Lørdag eftermiddag er vi afsted på Christiania. Fristaden, hvor fantasien folder sig ud i fuldt flor i form af fantasifulde vægmalerier og skøre kunstinstitutioner, er ikke længere helt den samme. Pusherstreet med tilhørende hashsalg lukkede i april sidste år. Foto-forbudt skiltene er forvandlet til foto-værsgo-skilte. Stadens generelle stemning er tydeligvis rykket en tak hen mod noget mere afslappet, smukt og skønt. Prøv det selv ... Køb en spændende øl i »Indkøbscentralen« og nyd den på bænke lige overfor mens du studerer virkeligt interessante typer gå forbi.

Luften dufter stadig lidt krydret hist og her, når man bevæger sig rundt, men det erindrer blot en om, at noget stadig er ved det gamle.

Søndag eftermiddag klokken godt 15 er vi alle otte på plads i den røde udebaneafsnit i Parken. Først skal vi dog lige kropsvisiteres med særlig omhu. Børnebørnene synes, det er interessant at følge med i, hvordan Bedste bliver udsat for en særlig nidkær inspektion. Vi har følt os 120 procent trygge på vejen herhen i vores røde udklædninger blandt titusindvis af blå- og hvidklædte. For barnebarn Saga på syv er det den allerførste fodboldkamp. Alma på ni var med, da vi snød AGF for pokalen sidste år. Hun fortæller lidt tøvende, at hun måske også holder lidt med FCK, for der er en dreng i klassen, som hun godt kan lide, der er FCK-fan.

Dårlige odds

Vi bliver ønsket »god kamp« af et par lokale undervejs. De har jo »råd« til at være lidt storsindede. Oddsene hos danske spil siger 1,38-5,25-7,25. Der skal nærmest et mirakel til, hvis vi skal have point med hjem herfra. Men på den anden side, mirakler sker nogle gange.

Det er altid en lidt overvældende følelse at træde fra trappegangen ud på tilskuerafsnittet i Parken. Bygningen i sig selv er jo egentlig ret grim og meget monumental. Toiletforholdene derimod er overdrevent gode. (Læs med her Hr. Madsen og Mr. Boycott) Toilettet ligger på samme etage og kun 10 meter væk. Man kunne let have opstillet et par billardborde og en dartbane inde på pissoiret og der ville stadig være god plads. Drikkevarerforsyningen er endnu tættere på. Fem meter ...

Det er for vildt! 1 - 0 til SIF efter blot 5 minutter. Det bobler og koger af jubelscener i den rød/hvide udebanesektion. Vi er simpelthen en stor lykkelig familie.

Der er til gengæld ingen ordentlige grillede pølser, men tørre og triste franske hotdogs, hvor der ligger en smule dyp i bunden. Modsat i Jysk Park så sidder vi på en lodret »strimmel« og ikke i en bred formation. De, der har lyst til at stå op under hele kampen og have slagsange trommelyd lige i deres åbne ansigt, placerer sig på nederste afsnit. Vi andre, der sætter pris på at sidde ned og have supporterlyden som en behagelig fjern stemningskulisse, finder os til rette i sektionen lige over.

Virkelig dårlig slagsang

På SIF's billetkontor har man oplyst mig, at der er plads til 1000, men at vi ikke bliver så mange, og at pladserne i øvrigt er unummerede. Det er en smule anstrengende at komme igennem FCK's virkeligt dårlige slagsang, hvor der synges »Vi elsker FCK« omkring 20 – 25 gange.

Ikke mindst for en mand som undertegnede, der har så uendelig lidt til overs for det plastic-hold og kun ønsker dem det værste.

Da kampen fløjtes i gang, er det svært at få øje på ledige pladser blandt de 1000 sæder. Det er underligt, for selv om vi

udgør knapt en tredjedel af tilskuerne, føler vi os ikke specielt meget i undertal, for alle i en radius af 12-15 meter er jo på vores side.

Jeg har stærkt på fornemmelsen, at de fleste fans er silkeborgensere, der studerer her, eller som bor i hovedstaden. Mange er unge par, hvor den mandlige halvdel klart er mest dedikeret.

Efter blot tre minutter skyder Callum McCowatt bolden i kassen til 1 - 0 til SIF. Det er for godt til at være virkeligt. Jubelen vil ingen ende tage. Vi krammer, klasker hænder og råber glæden ud i den lune septemberluft. Lige det moment er simpelthen hele udflugten værd. Det gælder om at nyde det, for bolden er jo rund, som man siger. Det må vi snart sande, for blot seks minutter senere reducerer FCK på et ret tyndt dømt straffespark. I 33. minut 2 - 1, og lige efter pausen på et virkeligt dårligt tidspunkt i det 46. minut, bliver det 3 - 1 til de blå/hvide.

Nu kan vi se ind i et velkendt scenarie, hvor københavnernes overbetalte og hovedsageligt udenlandske spillere uden større besvær og med al sandsynlighed, vil køre sejren hjem på rutinen. Det ville ske i mindst 19 ud af 20 tilfælde, men ikke på denne smukke septemberdag. SIF's new zealænder Callum McCowatt, reducerer i 58. og 74. minut til 3 - 2 og 3 - 3. Især 2 - 3 reduceringen, hvor FCK's kroatisk målmand til godt 37 millioner kr. vil spille nonchalant, men bliver klædt af til skindet, er et minde for livet.

Buher som sindssyge

Den resterende halve time buher vi i fryd som sindssyge hver gang, han blot er i nærheden af bolden. Vi står jo lige bag ham, så han kan tydeligt høre os. Der er knapt 29.000 tilskuere. Fire minutter er lagt til. De føles som evigheder, for vi har alle oplevet en lykkerus blive forvandlet til en virkelig flad fornem-

melse i kampens døende minutter. Så omsider - slutføljet. Sådan ... Børnebørnene og deres mor er taget afsted lidt før tid for at nå hjem, før metroen bliver stopfyldt. På vejen herhen bad Alma på ni sin mor om at komme den røde pokalfinale-hat i tasken, da hun nok har følt sig alene blandt de mange blå/hvide. På hjemturen har hun den på hele vejen. Hun har også brokket sig, fordi hun gerne ville have oplevet det sidste.

Miraklet skal dyrkes

Vi andre bliver og tager hyldesten af spillerne med. Et mirakel som dette skal dyrkes helt til ende. Lad blot færgen fra Odden sejle i sin egen sø. Følgende formiddag sender min 28-årige datter Olivia nyheder fra et par af de new zealandske medier: »Callum McCowatt scorer et perfekt ude hat-trick mod de danske giganter F. C. København«. Men hvad nu med familieuudflugten, hvis vores favorithold som forventeligt havde tabt? Aner det ikke, »but who cares«, som de siger på New Zealand, for den aften faldt jeg i søvn med armene fastlåst i en underlig kejtet position over hovedet og lidt mere rusten i stemmen end normalt.

» Den aften faldt jeg i søvn med armene fastlåst i en underlig kejtet position over hovedet og lidt mere rusten i stemmen end normalt